

د حضرت عاموس نبی کتاب - ماخذ

انبیاء

پېژندگلو

خدائ پاک د غرور نه نفرت کوی. د خلقو یقین دا جوړ شوی و و چې مونږ خپل ضرورتونه پخپله پوره کوو او دا ترینه هر شوی و و چې خه چې هغوی لری دا د خدای پاک د طرفه دی. خدای پاک ټولو خلقو له اهمیت ورکوی که غریبانان وی او که مالدار، که د هر مذهب یا د هرې قبیلې سره یې تعلق وی. د غریبانانو سره چې کوم ظلم زیاتې کېدو او ناانصافی ورسره کېده او د بل وطن مسافرو د مجبوری نه به چې غلطه فائده اخستې کېده د هغې خلاف حضرت عاموس نبی خبردارې ورکړې وو. خدای پاک مخلص عبادت غواړی، سره د هغه مناسبو آدابو او رویی چې د هغه عزت په کېنې وی. حضرت عاموس نبی یو شپونکې او زمیندار وو چا چې پېشگویانې ورکړې کله چې یربعام د اسرائیل بادشاه وو او عزیزه د یهوداه بادشاه وو. هغه وخت کېنې د بت پرستی، عبث عشرت، لوټ مار او دوکه بازی دور وو. مالدارو او زورورو به په غریبانانو زور زیاتې کولو. حضرت عاموس نبی د بنی اسرائیلو د مرتد کېدو، معاشرتی ناانصافو مذمت وکړو او خلقو له یې خبردارې ورکړو چې خدای پاک سره د لوظ ماتولو په وجه به په هغوی لویه تباهی راشی. په داسې وختونو کېنې بې حوصلې کېدل پېر آسان وی چې آیا خدای پاک به دغه بې انصافه، بې وفا، او د ناجائزه دولت لالچیانو سره انصاف وکړی او که نه. خو مونږ له امید ساتل پکار دی ځکه چې دا د خدای پاک وعده ده چې هغه به ټولو سره انصاف کوی. انصاف لکه د اوبو د چپو په شان وبهیري، او صداقت د هغه سیند په شان چې هیڅکله نه اوچپیری. د حفظ کولو دپاره ۱۴:۵ آیت ”د

بنو لټون کوئ او بدو پسې مه گرځئ نو تاسو به ژوندی پاتې شی. نو بیا به مالک خدای، رب الافواج ستاسو مل وی.“

۱) د عاموس پېغام، چې د تقوع بنار یو شپون وو. دا هغه پېغام دے څه چې هغه د زلزلې نه دوه کاله مخکې د اسرائیل په حقله په رویا کبني ولیدل، کله چې عزیزاه د یهوداه بادشاه وو او یربعام د یهوآس زوی د اسرائیل بادشاه وو. ۲) هغه وفرمائیل، ”مالک خدای د صیون نه غرمبیری، او د یروشلم نه غوربیری. د شپونکو د څرن ځایونه به اوچ شی، او د کرمل د غره په سر واښه به مراوے شی.“

د بنی اسرائیلو په گاونډیانو د مالک خدای عدالت

۳) مالک خدای داسې فرمائی، ”د دمشق خلقو بار بار گناه کړې ده، نو زه به هغوی د سزا نه بغیر پرې نه ږدم. هغوی زما خلق په جلعاد کبني وهلی دی داسې لکه په تریشر چې غله دانه ټکولے شی. ۴) نو زه به د جزائیل په شاهي محل اور نازل کړم او دا به د بن حدد قلعه گاني وسوزوی. ۵) زه به د دمشق دروازې ماتې کړم او د آون د وادی بادشاه چې په تخت ناست دے به ووژنم، زه به د بیت عدن بادشاه تباہ کړم. د آرام خلق به د قیر ملک ته جلاوطن شی،“ مالک خدای داسې فرمائی. ۶) مالک خدای داسې فرمائی، ”د غزه خلقو بار بار گناه کړې ده، نو زه به هغوی د سزا نه بغیر پرې نه ږدم. ۷) ځکه چې هغوی ټوله علاقه جلاوطن کړه او ادوم باندې یې خرڅه کړه، نو زه به د غزه په دېوالونو اور نازل کړم، او هغه به د دې قلعه گاني وسوزوی. ۸) زه به د اشدود خلق وژنم او د اسقلون بادشاه به تباہ کړم. بیا به زه په عقرون حمله وکړم او یو څو فلسطیان چې ژوندی پاتې دی به هم مړه شی،“ دا د مالک قادر مطلق خدای فرمان دے. ۹) مالک خدای داسې فرمائی، ”د صور خلقو بار بار گناه کړې ده، نو زه به هغوی د سزا نه بغیر پرې نه ږدم. ځکه چې هغوی د بنی اسرائیلو سره د ورورولې د لوظ لحاظ

ونہ ڪڙو بلڪي ٿولهه علائقو ۾ جلاوطن ڪرڻ ۽ اوڀر ۾ اڏوڻ ۾ ڪڙو ڪرڻ. (۱۰) نو زه به د
 صور ۾ دٻوآلونو اور رانازل ڪڙم او دا به د هڻي ٿولي قلعه گاني وسوزوي. (۱۱) مالڪ
 خدائ داسي فرمائي، ”د اڏوڻ خلقو بار بار گناه ڪڙي ده، نو زه به هڻي د سزا نه بغير
 ڀڙي نه ڀڙم. ڪڪه ڇي هڻي خپلو ورويو بني اسرائيلو پسي ٿوره ۾ لاس منڊي وهلي او
 ۾ هڻي ۾ هيخ رحم نه ڪولو. او خپله غصه ۾ جاري وساتله، او غصه ۾ قابو نه
 بهر ڪبهه. (۱۲) نو زه به ۾ تيمان اور نازل ڪڙم او دا به د بصره قلعه گاني تباه ڪري.“
 (۱۳) مالڪ خدائ داسي فرمائي، ”د عمون خلقو بار بار گناه ڪڙي ده، نو زه به هڻي د
 سزا نه بغير ڀڙي نه ڀڙم. ڪڪه ڇي هڻي د جلعاد د اُميدوارو بنحو خيتي وڃيڙي د ڊي
 ڊپاره ڇي خپل سرحدونه لوي ڪري. (۱۴) نو زه به د ربه ۾ دٻوآلونو اور نازل ڪڙم، او دا
 به د هڻي ٿولي قلعه گاني وسوزوي. د جنگ ۾ ورڃ به د جنگ دغه شان چڻي اور ڀڙي
 شي، لڪه د طوفان ۾ ورڃ ڇي تبهه سيلو وي. (۱۵) د هڻي بادشاهه به خپلو آفسرانو سره
 يو خائي جلاوطن شي،“ دا د مالڪ خدائ فرمان ڏي.

۲ (۱) مالڪ خدائ داسي فرمائي، ”د موآب خلقو بار بار گناه ڪڙي ده، او زه به هڻي
 د سزا نه بغير ڀڙي نه ڀڙم. ڪڪه ڇي هڻي د اڏوڻ د بادشاهه هڏوڪي وسوزول او اڀري ۾
 ڪڙل. (۲) نو زه به ۾ موآب اور نازل ڪڙم، دا به د قريوت قلعه گاني وسوزوي. ڪنگه
 ڇي د جنگ لويه الهه گوله شي او بيگل وڃيڙي نو موآب به د جنگ ۾ تاو ڪڙي هلاڪ
 شي. (۳) زه به د موآب بادشاهه سره د هڻي د آفسرانو تباه ڪڙم،“ مالڪ خدائ فرمائي.
 (۴) مالڪ خدائ داسي فرمائي، ”د يهوداهه خلقو بار بار گناه ڪڙي ده، نو زه به هڻي د
 سزا نه بغير ڀڙي نه ڀڙم. ڪڪه ڇي هڻي د مالڪ خدائ شريعت رد ڪڙو او د هڻي ۾
 حڪمونو ۾ عمل ونه ڪڙو. ڪڪه ڇي هڻي د دروغو خدائانو بي لاري ڪڙل، هغه خدائانو
 ڇي د دوي پلار نيڪونو ۾ پيروي ڪوله. (۵) نو زه به ۾ يهوداهه اور نازل ڪڙم او دا به د
 يروشلم قلعه گاني وسوزوي.“

د بني اسرائيلو عدالت

﴿٦﴾ مالک خدائ داسې فرمائی، ”د بني اسرائيل خلقو بار بار گناه کړې ده، نو زه به

هغوی د سزا نه بغير پرې نه ږدم. ځکه چې هغوی صادقان خلق په سپينو زرو او

غريبانان په يو جوړ خپلو خرڅوی. ﴿٧﴾ هغوی د غريبانانو سرونه لکه د زمکې د خاوری

په شان د پيسو لاندې کوی او نه پرېږدی چې مظلومانو ته انصاف ملاو شی. پلار او زوی

هم يوې بسځې سره ځملي او زما د پاک نوم بې حرمتی کوی. ﴿٨﴾ هغوی د هرې

قربان گاه په خوا کبښې په هغه کپړو کبښې چې په ضمانت کبښې اخستې شوې وی

ځملي. د خپل خدائ په کور کبښې هغوی په هغه پيسو مے څښی چې د بې انصافی د

جرمانې په طور اخستلې شوې دی. ﴿٩﴾ خو زما خلقو وکتل چې ما اموريان تباہ کړل،

اگر که هغوی د ديار په شان لوړ او د څپرې په شان مضبوط ؤو. ما بره نه د هغې مېوه

او لاندې نه جرړې وويستلې او برباد مې کړل. ﴿١٠﴾ هم ما تاسو د مصر نه راويستلې،

او څلوېښت کاله مې په صحرا کبښې ستاسو لارښودنه وکړه چې تاسو د اموريانو زمکه

قبضه کړئ. ﴿١١﴾ هم ما ستاسو ځيني زامن پېغمبران جوړ کړل او څه ځوانان مې د

خدمت دپاره د نذير په حيثيت وقف کړل. ولې دا رښتيا نه دی زما خلقو بني اسرائيلو؟“

مالک خدائ داسې فرمائی. ﴿١٢﴾ ”خو تاسو د نذير په حيثيت په وقف شوو خدمت

کوونکو مے وڅښل او د هغوی قسم مو مات کړو او پېغمبرانو ته مو حکم وکړو چې،

پېشگويانې مے کوئ. ﴿١٣﴾ نو بيا، زه به تاسو داسې دباؤ کړم لکه څنگه چې د غلې نه ډکه

گاډی دباؤ وی. ﴿١٤﴾ نه به تېزه منډه وهونکی وتښتېدې شی، او نه به طاقتور کبښې طاقت

پاتې شی، او نه به جنگيالی خپل ژوند بچ کړې شی. ﴿١٥﴾ نه به غشی ویشتونکی، نه به

تېزه منډه وهونکی او نه به په آس سواره خپل ژوند بچ کړې شی. ﴿١٦﴾ په هغه ورځ به

تکړه فوجيان هم بربند وتښتی، ”مالک خدائ فرمائی.

د بنی اسرائیل گناه او سزا

۳ (۱) دا کلام واورئ چي مالک خدائ ستاسو خلاف فرمائي، اے بنی اسرائیلو، دا د هغه ټولو قبیلو خلاف دے چي ما د مصر نه بهر راويستی دی، (۲) ”صرف تاسو یئ چي ما د زمکي په ټولو قومونو کبني خوش کړی یئ، نو ځکه به زه تاسو ته ستاسو د ټولو گناهونو په وجه سزا درکړم. (۳) آیا دوه کسان یو خائ سفر کولے شی ترڅو چي هغوی داسي کولو باندې متفق نه وی؟ (۴) آیا زمرے په ځنگل کبني غرمبيري کله چي د هغه ښکار نه وی؟ آیا هغه په خپل غار کبني غرمبيري کله چي هغه څه نه وی نیولی؟ (۵) آیا یو مارغه په لت کبني گهرېدے شی کله چي ورته د گهرېدو دپاره څه نه وی؟ آیا دام په زمکه په خپله بنديري کله چي ښکار د گهرېدو دپاره نه وی؟ (۶) کله چي په ښار کبني بيگل وغربيري نو خلق نه یريري؟ کله چي یو ښار باندې افت راشي آیا دا مالک خدائ نه وی راوستے؟ (۷) يقيناً چي قادر مطلق خدائ هيڅ نه کوی ترڅو چي خپله منصوبه خدمت کونکو پېغمبرانو ته څرگنده نه کړی. (۸) خو اوس زمرے په غرمبېدو دے نو څوک به نه یريري؟ اوس خو قادر مطلق خدائ خپل کلام وفرمائیلو، نو څوک به د هغه د پېشگوي ورکولو نه انکار وکړی؟“

د سامريې تباھی

(۹) د اشدود قلعه گانو ته او د مصر قلعه گانو ته اعلان وکړه چي، ”د سامريه په غرونو راغونډ شی او وگورئ چي په دې ښار کبني څه کيږی. څومره لويه گپوډی ده پکبني او څومره ظلم د هغي خلقو سره کيږی.“ (۱۰) مالک خدائ فرمائي، ”هغوی په دې نه پوهيږی چي صحيح کار څنگه وکړی. هغوی خپلي قلعه گانې د هغه مال نه پکې کړې دی کوم چي په ظلم زياتي او غلا سره اخستے شوے دے.“ (۱۱) نو ځکه قادر مطلق خدائ داسي فرمائي چي، ”دشمن به ستاسو وطن محاصره کړی او ستاسو پخي قلعي به راوغورزوی او ستاسو قلعي به لوټ کړی.“ (۱۲) مالک خدائ دا فرمائي، ”لکه څنگه چي

يو شپون د ازمري د خولې نه د گډې د پښې يو دوه هډوکی يا د غوږ يوه ټوکړه بچ کړی، نو دغسې به هغه بنی اسرائیل چې په سامريه کښې اوسېږي هغوی به دومره برباد شي او داسې به پاتې شي لکه چې د کت يو بازو او د کُرسۍ يوه پښه باقی پاتې شي. (۱۳) قادر مطلق خدای، ربُ الافواج دا فرمائی، ”واورئ، او د يعقوب د خاندان خلاف گواهی ورکړئ. (۱۴) په کومه ورځ چې زه بنی اسرائیلو له د گناهونو سزا ورکوم، زه به د بیت ایل قربان گاه تباہ کړم. د هرې قربان گاه ښکرونه به مات شي او په زمکه به راوغورزولې شي. (۱۵) زه به د اوږي کورونه او د ژمي کورونه دواړه تباہ کړم. هغه کورونه چې د هاتي په غابونو ښائسته کړې شوي دي هغه به تباہ شي او دا محلونه به باقی پاتې نه شي،“ مالک خدای فرمائی.

۴ (۱) ”ما ته غوږ ونیسئ، د سامريه په غرونو اے د بسن څر به غواگانو، تاسو هغه ښځې یئ چې په غریبانانو ظلم کوئ او ضرورتمند د پښو لاندې کوئ، او څوک چې خپلو خاوندانو ته همپشه وائی چې، مونږ له د څښلو دپاره مے راوړئ. (۲) قادر مطلق خدای په خپل پاکوالي قسم وکړو چې هغه وخت به یقیناً راشی چې تاسو ته به پوزو کښې کُنډې واچولې شي او په رابښکلو به بوتلې شي، تاسو هر يو کس به داسې رابښکلې شي لکه څنگه چې په کُنډه کښې کب رابښکلې شي. (۳) تاسو هر يو به په دېوالونو کښې د جوړو شوو لارو نه په زور وويستلې شي، تاسو به بهر د حرمون شمال طرف ته وغورزولې شي،“ مالک خدای دا فرمائی.

د بنی اسرائیلو نافرمانی

(۴) ”نو بیا خو لاړ شي او په بیت ایل کښې بُتانو ته قربانۍ پېش کړئ. په جلجال کښې نافرمانی جاری ساتئ. هر سحر قربانۍ کوئ، او په هره درېمه ورځ خپله لسمه حصه راوړئ. (۵) خمبیره روتی د شکرانې په طور پېش کړئ بیا په اوچت آواز د هغه قربانو

اعلان وکړئ کومې چې تاسو په خپله خوښه کوئ. ځکه چې داسې کارونه کول تاسو
 بنی اسرائیل پېر خوښوئ،“ دا مالک قادر مطلق خُداى فرمائى. ﴿٦﴾ ”ما په هر ښار لوږه
 راوسته او په هر کلی مې قحط راوستو. خو بيا هم تاسو ما ته واپس رانه غلئ،“ مالک
 خُداى دا فرمائى. ﴿٧﴾ ”کله چې ستاسو فصل ته د باران سخت ضرورت وو نو ما د دې
 وړېدل بند کړل. ما په يو کلی باران وورولو خو په بل کلی مې ونه ورولو. په يو پټی باران
 وشو، خو بل پټی اوچ شو. ﴿٨﴾ خلق د اوبو په لټون کېنې کلی په کلی سرگردانه
 گرځېدل، خو هلته هم د څښلو دپاره کافي اوبه نه وې. خو بيا هم تاسو ما ته واپس رانه
 غلئ،“ مالک خُداى دا فرمائى. ﴿٩﴾ ”ما ستاسو په فصلونو او د انگورو په باغونو تليا او
 بيمارى راوسته. د قحطی مُلخانو ستاسو د اينځرو او د زيتونو ونې وخورلې. خو تاسو
 بيا هم ما ته واپس رانه غلئ،“ مالک خُداى دا فرمائى. ﴿١٠﴾ ”ما په تاسو وباگانې راوستلې
 څنگه مې چې په مصریانو رالېږلې وې. ما ستاسو زلمی په توره ووژل، او ستاسو ټول
 آسونه مې بوتلل. ما ستاسو په لښکر گاه کېنې ستاسو پوزې د مړو د بوى نه پکې کړې.
 خو تاسو بيا هم ما ته واپس رانه غلئ،“ مالک خُداى دا فرمائى. ﴿١١﴾ ”ما ستاسو څه
 خلق تباہ کړل لکه څنگه چې مې د سدوم او عموره خلق تباہ کړی ؤو. تاسو د هغه نیم
 سوزېدونکی لرگی په شان وئ کوم چې د اور نه رابښکلې شوې وى، خو تاسو بيا هم ما
 ته راونه گرځېدئ،“ مالک خُداى دا فرمائى. ﴿١٢﴾ ”نو اے بنی اسرائیلو، تاسو به وگورئ
 چې زه د رسره څه کوم، نو ځکه زه د رسره داسې کوم، نو د خپل خُداى پاک سره د
 ملاقات دپاره تيار شئ، اے بنی اسرائیلو.“ ﴿١٣﴾ ځکه چې مالک خُداى هم هغه دے چا
 چې غرونه پېدا کړی دی، او هوا يې پېدا کړې ده، او خپل خیالات بنی آدم ته څرگندوی.
 هغه د سحر ریا په تياره بدلوی او د زمکې په اوچتو ځایونو باندې گرځی. د هغه نوم
 مالک خُداى پاک، ربُ الافواج دے.

د بنی اسرائیلو سندرې وئیل

۵ (۱) اے بنی اسرائیلو، زه چې د غم کومه سندرہ ستاسو په حقله وایم، هغې ته غور ونیسئ، (۲) ”پېغله بنی اسرائیل راغورزېدله ده، بیا به هیڅکله دوباره نه راپاڅی. هغه په خپله زمکه یواځې راغورزېدلې ده چې هیڅوک به یې دوباره ونه دروی.“ (۳) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، ”د بنی اسرائیلو د یو ښار نه چې زر فوجیان د جنگ دپاره ولېږلې شې، نو صرف سل به په کښې پاتې شې، او چې د یو بل ښار نه یې سل فوجیان ولېږلې شې، نو صرف لس به په کښې واپس راشی.“ (۴) مالک خدای د بنی اسرائیلو قوم ته داسې فرمائی، ”ما ولټوی نو تاسو به ژوندی پاتې شئ.“ (۵) مه بیتایل لټوی، او مه جلجال ته ځئ، او مه بیرسبع ته سفر کوئ ځکه چې د جلجال خلق به یقیناً جلاوطن کړې شې، او بیتایل به نیست و نابود کړې شې.“ (۶) د مالک خدای طلبگار شئ نو ژوندی به پاتې شئ، گنې هغه به د یوسف خاندان لکه د اور و سوزوی، او بیتایل به خاورې ایرې کړی او هیڅوک به داسې نه وی چې هغه اور مړ کړی. (۷) تاسو هغه څوک یئ چې انصاف په گنډیر بدلوی او صداقت په زمکه راغورزوی. (۸) هغه چا چې ستوری پیدا کړی دی، چا چې د ستورو غومپک پیدا کړې دے. او څوک چې تیاره د سحر په رڼا بدلوی، او د ورځې رڼا په شپه بدلوی. څوک چې د سمندر اوبه راوغوړی او د زمکې په مخ یې وراړوی، د هغه نوم مالک خدای دے. (۹) هغه په زور ورو خلقو سمدستی تباهی راوی او د هغوی مضبوطې قلعه گانې تباه کوی. (۱۰) تاسو د هغوی نه نفرت کوئ څوک چې په عدالت کښې انصاف کوی، او هغوی سپکوئ څوک چې حقیقت وائی. (۱۱) تاسو په غریبانانو ظلم کوئ او د هغوی په غله د حد نه زیات ټیکس لگوئ. نو په دې وجه اگر که تاسو د کانیو نه ښائسته کورونه جوړ کړی دی خو تاسو به په هغې کښې نه اوسېږئ، اگر که تاسو د انگورو پک باغونه کړی دی خو تاسو به د هغې مه ونه څښئ. (۱۲) ما ته پته ده چې ستاسو جرمونه څومره پېر دی او ستاسو گناهونه څومره لوې دی. تاسو په صادقانو ظلم کوئ او رشوتونه اخلئ او د غریبانانو سره په

عدالت کښې انصاف نه کوي. (۱۳) نو په دې وجه هوبشيار انسان په داسې وخت کښې خاموشه وي، ځکه چې زمانه پوره خرابه ده. (۱۴) د بنو لټون کوي او بدو پسې مه گرځي نو تاسو به ژوندی پاتې شئ. نو بيا به مالک خدای، رب الافواج ستاسو مل وي، لکه څنگه چې تاسو دعوی کوي چې هغه ستاسو مل دے. (۱۵) د بدو نه نفرت کوي او د نېکي سره مينه کوي، او په عدالت کښې انصاف قائم کړي. نو کېدے شي چې مالک خدای، رب الافواج، د بنو اسرائيلو په باقی پاتې شوو خلقو رحم وکړي. (۱۶) نو ځکه مالک خدای، رب الافواج قادر مطلق خدای فرمائي، ”په ټولو کوڅو کښې به ژړاگانې وي او په هر چوک کښې به د مرو وير وي. زمينداران د ماتم کولو دپاره راوغوښتلے شي او کسبي ماتم کوونکي به د ژړا دپاره راوغوښتلے شي. (۱۷) د انگورو په ټولو باغونو کښې به ژړاگانې وي، ځکه چې زه به ستاسو د سزا دپاره ستاسو په مينځ کښې تېر شم،“ مالک خدای فرمائي.

د مالک خدای ورځ

(۱۸) په تاسو دې افسوس وي څوک چې د مالک خدای د قيامت د ورځې ارمان کوي. تاسو ولې د مالک خدای د قيامت د ورځې ارمان کوي؟ دا به ستاسو دپاره د رڼا نه بلکې د تيارې ورځ وي. (۱۹) دا به داسې وي لکه چې څوک د ازمری نه تښتی او مېلو ته مخامخ شي، او يا خپل کور ته لاړ شي او لاس په دېوال باندې کېږدي او ماري وچيچي. (۲۰) او، د مالک خدای د قيامت ورځ به تياره او د ناامیدی سبب وي. دې کښې به د خوشحالی يا د اُمید رڼا نه وي. (۲۱) ”زه ستاسو اخرونو نه سخت نفرت کوم او ستاسو مذهبي محفلونه ما ته هيڅ خوشحالی نه راکوي. (۲۲) اگر که تاسو ما ته سوزېدونکي نذرانې او د غلې نذرانې راوړئ، نو زه به دا قبولي نه کړم. اگر که تاسو ما ته د څورب ځناورو د خپلې خوبښې نذرانې پېش کړئ زه به دې ته هيڅ نظر ونه کړم. (۲۳) د خپلو سندرو شور زما نه خوا کړئ، زه ستاسو د رباب ساز اورېدل نه غواړم. (۲۴) د دې په ځای دې انصاف لکه د اوبو د چپو په شان وبهيري، او صداقت د هغه سيند په شان

چې هیڅکله نه اوچپړی. ﴿٢٥﴾ اے بنی اسرائیلو، کله چې تاسو د څلوېښتو کالو دپاره په بیابان کښې وئ نو ما ته مو کله قربانې او نذرانې راوړې دی څه؟ ﴿٢٦﴾ خو اوس چې تاسو د سکوت بت عبادت وکړو کوم چې تاسو خپل بادشاه منئ، او کیوان چې ستاسو په ستورو کښې معبود دے، نو تاسو به دا بتان په خپلو اوږو گرځوئ. ﴿٢٧﴾ نو په دې وجه به زه تاسو د دمشق نه هم اخوا جلاوطن کړم، “مالک خدای فرمائی، د چا نوم چې قادر مطلق خدای دے.

د بنی اسرائیلو تباهی

٦ ﴿١﴾ ”په تاسو دې افسوس وی څوک چې په صیون کښې په آرام پراته یئ، او په تاسو هم څوک چې خپل ځان د سامریې په غر محفوظ گڼئ. تاسو په بنی اسرائیلو کښې نامتو او مشهور یئ، چا له چې خلق د مدد غوښتلو دپاره ورځی. ﴿٢﴾ تاسو کلنه ښار ته لاړ شئ او وگورئ چې هلته څه شوی دی. بیا د حمات لوی ښار ته لاړ شئ، او بیا په فلسطیه کښې د جات ښار ته ورکوز شئ. تاسو خو د هغوی نه څه زیات ښه نه یئ؟ ولې ستاسو علاقه د هغوی نه لویه ده څه؟ ﴿٣﴾ تاسو دا نه منئ چې د مصیبت هغه ورغ به راشی، بلکې تاسو د بې انصافی حکومت قائم کړے دے. ﴿٤﴾ په تاسو افسوس چې د هاتی په غابونو په ښائسته کړے شوی پالنگونو کښې اوده کېړئ او په حجره کښې په کتونو کښې غزېږئ. تاسو د خوراک دپاره د خپلو رمو نه د خوښې گډوری او د خپل مال نه څرېبه سخی خوښوئ. ﴿٥﴾ تاسو په سریندو کښې بې مطلبه سازونه غږوئ او خپل ځان د داؤد سره د برابرولو کوشش کوئ. ﴿٦﴾ تاسو د میو پک جامونه څښئ او اعلیٰ عطر لگوئ، خو تاسو د خپل ملک په تباهی څه خفگان نه کوئ. ﴿٧﴾ نو ځکه تاسو به اولنی خلق یئ چې جلاوطن به شئ، او ستاسو مېلې او غزېدل به ختم شی. “ ﴿٨﴾ قادر مطلق خدای په خپل ذات قسم کړے دے. مالک خدای، رب الافواج فرمائی، ”زه د یعقوب د غرور نه کرکه کوم، او د هغه مضبوطو قلعه گانو نه نفرت کوم. زه به ښار او په دې

کښې چې هر څه دی دشمن ته حواله کړم.“ ﴿٩﴾ که په یو خاندان کښې لس سړی پاتې وی نو هغوی به هم مړه شی. ﴿١٠﴾ او چې کله د هغوی یو خپلوان راشی څوک چې د هغوی د مړو د دفن کولو ذمه وار وی او کور ته ورننوځی چې مړی رابهر کړی، نو هغه به د آخری بچ شوی کس نه تپوس وکړی، ”آیا تا سره نور څوک شته؟“ نو هغه به وائی چې، ”نه،“ نو کله چې هغه ورته قسم خوړل غواړی، نو بیا به هغه ورته ووائی چې، ”چپ شه، مونږ له په کار دی چې د مالک خدای نوم وانه خلو.“ ﴿١١﴾ کله چې مالک خدای حکم وکړی، نو بیا به هغه غټ او واړه کورونه درې وړې کړی. ﴿١٢﴾ آیا آسونه په غټو کانیو کښې منډې وهلې شی؟ آیا څوک په غویانو باندې سمندر قلبه کولې شی؟ خو تاسو انصاف په گنډیر بدل کړې دے او د صداقت مېوه مو په بدی بدله کړې ده. ﴿١٣﴾ تاسو د لودبار په فتح خوشحالی کوئ، او وایئ چې، ”آیا مونږ په خپل طاقت سره قرنیم نه دے نیولې څه؟“ ﴿١٤﴾ مالک خدای، رب الافواج په خپله فرمائی چې، ”اے بنی اسرائیله، زه به ستا خلاف یو قوم درولېزم، چې په تاسو به د لیبوحمات نه تر عرابه وادی پورې ظلم کوی.“

د قحطی د ملخانو په حقله رویا

٧ ﴿١﴾ قادر مطلق خدای ما ته په رویا کښې دا وښودل چې، هغه د قحطی ملخانو لښکرې د حملې دپاره تیارولې. دا په هغه وخت کښې وشول کله چې د بادشاه د برخې ورومبې فصل رېبلې شوې وو او د دویم فصل د راختلو وخت وو. ﴿٢﴾ ما په خپله رویا کښې ولیدل چې د قحطی ملخانو د زمکې ټول شینکے وخورلو، نو بیا ما ووئیل چې، ”اے قادر مطلق خدایه مونږ معاف کړه، گنې مونږ به ژوندی پاتې نه شو، ځکه چې د بنی اسرائیلو قوم بهر وړوکه دے.“ ﴿٣﴾ نو مالک خدای خپله فېصله بدله کړه، چې، ”داسې به بیا کله ونه شی،“ مالک خدای وفرمائیل.

د اور په حقله رويا

٦ نو قادر مطلق خُداى ما ته بله رويا وښودله، په رويا كښې ما وكتل چې هغه تيارى كوى چې خپلو خلقو له د غټ اور په ذريعه سزا وركړى. هغه اور د سمندر بېخ وسوزولو او ټوله زمكه يې تباه كړه. ٥ نو بيا ما چغې كړې، ”اے قادر مطلق خُدايه زه تا ته زارى كوم، بس كړه. گڼې مونږ به ژوندى پاتې نه شو، ځكه چې د بنى اسرائيلو قوم ډېر كمزورې دى.“ ٤ نو مالک خُداى خپله فېصله بدله كړه، چې، ”داسې به بيا كله ونه شى.“ مالک قادر مطلق خُداى دا وفرمائيل.

د سال په حقله رويا

٧ نو بيا ما ته مالک خُداى يوه بله رويا وښودله. په دې كښې ما وليدل چې مالک خُداى د يو داسې دېوال په خوا كښې ولاړ وو چې د سال سره جوړ وو او د هغه په لاس كښې سال وو. ٨ او مالک خُداى زما نه تپوس وكړو چې، ”عاموسه، تا ته څه ښكارى؟“ نو ما ورته جواب وركړو چې، ”سال.“ بيا مالک خُداى وفرمائيل، ”وگوره، زه د خپلو خلقو بنى اسرائيلو په مينځ كښې سال لگوم، زه به نور د هغوى گناهونه پرې نه ږدم. ٩ په كومو علاقائى عبادتخانو كښې چې د اسحاق اولاد عبادت كولو هغه به تباه شى او د بنى اسرائيلو مقدس ځايونه به هم كنډرې شى، او زه به د يريعام خاندان نيست و نابود كړم.“

عاموس او امصياہ

١٠ نو بيا د بيت ايل امام امصياہ د اسرائيل بادشاه يريعام له دا خبر وروپېرلو چې، ”عاموس د بنى اسرائيلو په مينځ كښې ستا خلاف سازشونه جوړوى. د هغه وينا د برداشت نه بهر ده. ١١ ځكه چې عاموس داسې فرمائى چې، يريعام به په توره مړ شى،

او بنی اسرائیل به د خپل مُلک نه پردی مُلک ته جلاوطن کړې شی. (۱۲) بیا امصیاه عاموس ته ووئیل، ”اے رویا کتونکیه، دلته نه اوځه. او واپس د یهوداه مُلک ته لاړ شه. هلته خپل رزق وگټه او هلته خپلې پېشگويانې کوه. (۱۳) دلته په بیت ایل کښې نورې پېشگويانې مۀ کوه، ځکه چې بادشاهی محل او بادشاهی عبادتخانه دلته ده.“ (۱۴) خو عاموس امصیاه ته جواب ورکړو، ”نۀ زۀ پېغمبر یم او نۀ د پېغمبر زوی یم، زۀ صرف یو شپون یم او د اینځر د ونو خیال هم ساتم. (۱۵) خو مالک خدای زۀ د شپون توب نه راروان کړم او حکم یې راکړو چې، لاړ شه او زما خلقو اسرائیل ته پېشگوئې وکړه. (۱۶) نو بیا اوس د مالک خدای کلام ته غوږ شه. تۀ وائې چې، د بنی اسرائیل خلاف پېشگوئې مۀ کوه. او د اسحاق د قوم خلاف تبلیغ بند کړه. (۱۷) نو په دې وجه مالک خدای دا فرمائی چې، ستا ښځې نه به د ښار کنجره جوړه شی، او ستا زامن او لوڼه به په توره مرۀ شی. ستا مُلک به ناپ کړې شی او تقسیم به شی، او تۀ به په خپله په یو ناپاک مُلک کښې مړ شی. او بنی اسرائیل به د خپل مُلک نه پردی مُلک ته جلاوطن کړې شی.“

د پخې مېوې د ټوکړی رویا لیدل

٨ (۱) ما ته مالک خدای یوه بله رویا وښودله. په دې کښې مې د پخې مېوې یوه ټوکړی ولیدله. (۲) مالک خدای ټپوس وکړو، ”اے عاموسه، تا څۀ ولیدل؟“ نو ما ورته جواب ورکړو، ”د پخې مېوې ډکه ټوکړی مې ولیدله.“ بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”زما د خلقو بنی اسرائیلو دپاره وخت پوخ شوې دے، زۀ به نور هغوی د سزا نه بغېر نۀ پرېږدم.“ (۳) قادر مطلق خدای فرمائی، ”په هغه ورځ، به د عبادتخانې سندرې په ژړا او ماتم بدلې شی. ډېر مړی به په هر ځای کښې په خاموشۍ پراته وی.“

د بنی اسرائیلو تباھی

(۴) واورئ اے هغه خلقو څوڪ چي ضرورتمند راغورزوي او د ملڪ غريبانان تباہ
 كوي. (۵) تاسو خپل ځان سره وائي چي، ”كله به د نوې مياشت ورغ ختمه شي او كله
 به د سبت ورغ تيره شي چي مونڊ خپل د غلي گودامونه كولاو ڪڙو او غله خرڇه ڪڙو؟
 او مونڊ ناپ تول ڪبني چل ول وڪڙو، او د څيزونو قيمتونه اوچت ڪڙو، او په تله ڪبني
 ٽگي او دوڪه وڪڙو. (۶) غريبانان په سپينو زرو او ضرورتمند په يوه جوڙه څپلو اخلو،
 او غنم هم د بوسو سره خرڇوو. (۷) هغه مالڪ خدائ چي يعقوب ورباندې فخر كوي
 قسم وڪڙو چي، ”زه به هيڅڪله هغه ڪارونه هير نه ڪرم چي دوي ڪري دي. (۸) د دې په
 وجه به زمڪه ولڙيڙي او څوڪ هم چي په دې ملڪ ڪبني اوسيري هغه به ماتم كوي.
 لکه څنگه چي په مصر ڪبني د نيل درياب د سڀلاب په وخت ڪبني اوچتيري داسي به
 ٿوله زمڪه اوچته شي، او بيا به دوباره ڪبني. (۹) مالڪ قادر مطلق خدائ فرمائي،
 ”په هغه ورغ به زه نمر په نيمه ورغ بنڪته ڪرم او په زمڪه به په رڻا ورغ تياره راولم. (۱۰)
 زه به ستاسو مذهبي اخرونه په ماتم بدل ڪرم او ستاسو د خوشحالي ٿولي سندرې به د
 غم په سندرو بدلي ڪرم. زه به په ٿولو د ٽاٽ جامي واغوندمه او سرونه به پرې گنجيان
 ڪرم. خلق به داسي ماتم كوي لکه چي اڀڪ يو زوي يي مڙ وي. هغه ورغ به څومره
 سخته وي. (۱۱) قادر مطلق خدائ فرمائي، ”هغه ورځي رارواني دي، كله چي زه په
 زمڪه باندې قحط راولم. خو دا به د لوڙي او تندې قحط نه وي، بلڪي دا به د خدائ پاڪ
 د ڪلام د نه اوربدلو قحط وي. (۱۲) خلق به د يو سمندر نه بل سمندر پوري او د شمال نه
 تر مشرق پوري ڪرڻي، چي د مالڪ خدائ ڪلام ولٿوي، خو دوي به يي پيدا نه ڪري. (۱۳)
 په هغه ورغ به بنائسته پيغلي او ځوانان د تندې نه بي هوشه شي. (۱۴) كوم خلق چي د
 سامريه په شرمبدلو ٻٽانو قسم خوري، او يا وائي چي اے دان، زمونڊ دې ستا په خدائ
 قسم وي، او يا وائي چي اے بيرسبع، زمونڊ دې ستا په خدائ قسم وي، نو داسي خلق به
 راوغورزيڙي او بيا به د پاڅيدو جوگه نه وي.“

۱) ما ولیدل چي مالک خُداي د قربان گاه سره ولاړ وو. او هغه وفرمائيل چي، ”د عبادتگاه د ستنو پاس سرونه وهی چي بنيادونه يې ولړزيری. د خلقو په سرونو يې شکتته راوغورزوي، څوک چي ژوندی پاتي شی هغوي به زه په توره مړه کړم. يو به هم ونه تبتی، او هيڅ څوک به پاتي نه شی. ۲) که هغوي زمکه وکني او لاندې عالم ارواح ته هم کوز شی، نو زما لاسونه به يې د هلته نه هم راوباسی. که هغوي آسمان ته هم وخېژی، نو زه به يې هلته نه شکتته راکوز کړم. ۳) که هغوي د کرمل غر په سر هم خپل ځانونه پت کړی، زه به يې هلته هم ولټوم او راگېر به يې کړم. که هغوي زما نه د سمندر په بېخ کبني پت شی، نو زه به هلته سمندري مار له حکم ورکړم چي وې چيچي. ۴) که د هغوي دشمنان هغوي جلاوطن کړی، نو هلته به زه توري ته د هغوي د قتلولو حکم ورکړم. زه به خپل نظر په هغوي وساتم د هغوي د فائدي دپاره نه بلکې د هغوي د نقصان دپاره.“

۵) مالک خُداي، رب الافواج خُداي، چي زمکې له لاس وروړی نو زمکه ويلي شی. او د هغي ټول خلق ماتم کوي. ټوله زمکه داسي اوچتيری لکه څنگه چي د سېلاب په وخت دريائے نيل راوچتيری، او بيا واپس شکتته کيری. ۶) د مالک خُداي محل بره تر آسمانه پورې رسيږی، او د هغي بنياد يې په زمکه اېښی دے، هغه د سمندر نه اوبه راوباسی او د باران په شکل يې دوباره په زمکه راوړوی. د هغه نوم مالک خُداي دے.

۷) مالک خُداي فرمائي، ”اے بنی اسرائیلو، ولي تاسو گني ما ته د ايتھوپيا د خلقو نه پېر اهم نه یی څه؟ ما بنی اسرائیل د مصر نه راوويستل، خو ما فلستيان هم د کريتې نه او آراميان مې د قير نه هم راوويستل. ۸) گوره، زه قادر مطلق خُداي د بنی اسرائیلو گناهگاره قوم وينم. زه به دا د زمکې د مخ نه ختم کړم. خو زه به هيڅکله د يعقوب خاندان مکمل نه ختموم. مالک خُداي فرمائي. ۹) نو زه به حکم ورکړم، او زه به د بنی اسرائیلو قوم په نورو قومونو کبني داسي چان کړم لکه څنگه چي په چچ غله چان کيری، او يو کاني به هم په غله کبني ترې نه لار نه شی. ۱۰) ټول گناه گار چي زما په

خَلقو کښې دى په توره به مړه شى، هغوى ټول به مړه شى چې داسې وائى، نه به په مونږ
افت راځي او نه به تباه کيږو.

د بنى اسرائيلو بيا آبادېدل

۱۱) په هغه ورځ به زه د داود نږدې کور بيا آباد کړم. زه به د دې خراب شوى

دېوالونه جوړ کړم او کنډر به يې بيا ودان کړم او لکه د پخوا په شان به يې بيا آباد کړم،

۱۲) نو بنى اسرائيل به د اډوم په پاتې ځايونو قبضه وکړي او په ټولو هغه قومونو به

قبضه وکړي چې زما په نوم دى. دا د مالک خدائ فرمان دى، څوک چې به دا هر څه

کوي. ۱۳) مالک خدائ فرمائى چې، ”هغه ورځې راروانې دى چې فصلونه به ډېر زيات

وى. او فصل رېبلو له به دومره وخت پکار وي چې قلبه کوونکى به فصل رېبونکو پسې

زمکه تياروي. د انگورو فصل به هم، هم داسې وي، د انگورو د زياتوالى په وجه به د هغې

نه د رس ويستلو دپاره دومره وخت پکار وي چې ورسره به تخم کروونکى خپل کر شروع

کړي. د زياتوالى له وجې به نوى مې د غرونو نه راڅاڅى او د ټولو غونډو نه به رابهيږي.

۱۴) زه به خپل جلاوطنه خلق بنى اسرائيل واپس راولم، هغوى به خپل کنډر شوى

بشارونه بيا آباد کړي او په کښې به اوسېږي، هغوى به د انگورو باغونه وگړي او د دې

مې به څښي، هغوى به باغونه وگړي او د دې مېوه به خوري. ۱۵) زه به بنى اسرائيل د

هغوى په خپل ملک کښې وگرم، او دوى به هيڅکله بيا د بېخ نه راونه ويستلې شى د

هغه ملک نه چې ما ورته ورکړې دى، ستاسو مالک خدائ دا فرمائى.